

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Porta Reality, s.r.o., IČ: 28382765,
se sídlem Lucemburská 2136/16, Praha 3 – Vinohrady,
zastoupeného advokátem Mgr. Václavem Voříškem
se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6 – Dejvice,

proti

Ministerstvo dopravy,
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody, 1222/12, Praha 1,

žalovanému

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2020, č. j. 1208/2020-160-SPR/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 24. 4. 2020, č. j.: MHMP 601143/2020/Kor, sp. zn.: S-MHMP 1491975/2019/Kor, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době, neboť porušil ust. § 10 odst. 3 citovaného zákona. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 28. 4. 2020, zástupci žalobce společnosti Pomáháme a chráníme s.r.o., se sídlem Jinonická 804/80, Praha 5 dne 3. 5. 2020.
2. Proti uvedenému rozhodnutí bylo podáno odvolání dne 18. 05. 2020 z datové schránky odvolatele, P. K., nar. X, bytem Y, podání neobsahovalo řádnou plnou moc.
3. Napadeným rozhodnutím žalovaný podané odvolání jako nepřipustné zamítl, vyšel z toho, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nabylo právní moci dne 18. 05. 2020, přičemž plnou moc k zastupování žalovaného obdržel správní orgán I. stupně až dne 19. 5. 2020.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. V podané žalobě žalobce namítl, že žalovaný ke dni svého rozhodování plnou mocí zástupce žalobce disponoval. S ohledem na skutečnost, že odvolací správní orgán rozhoduje na základě skutkového a právního stavu, který existuje ke dni jeho rozhodování, a zároveň s ohledem na skutečnost, že i později předložená plná moc konvaliduje vadu spočívající v neprokázání zmocnění, nebylo důvodu, aby žalovaný odvolání meritorně neprojednal, a napadené rozhodnutí je proto nezákonné.
5. K argumentům žalovaného, který popisuje všemožné „obstrukční praktiky“ a „zneužití práva“, konstatoval, že v případě, kdy plná moc byla doplněna méně, než 24 hodin po dni podání odvolání, nemůže jít o zneužití práva na straně žalobce. Žalovaný přitom neprovedl ani subjektivní, ani objektivní test „zneužití práva“ a pominul význam tohoto institutu, kdy žalobce svým postupem nemohl ničeho získat.
6. Žalobce poukázal na to, že správní orgán prvního stupně nepostupoval odvolání žalovanému „jako nepřipustné“, a i dle lhůty, ve které je postoupil, lze dovodit, že je postupoval jako řádný.
7. Nejen žalovaný, ale ani správní orgán, nebyl „opožděným“ (či lépe „dodatečným“) podáním plné moci jakkoli uveden v omyl či zkrácen na běžném výkonu své činnosti po podání odvolání, neboť i správní orgán prvního stupně od počátku s podaným odvoláním nakládal jako s řádným.
8. Žalobce následně poukázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 01. 2015, sp. zn. II. ÚS 3144/14, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004 – 29, a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2017, č. j. 19 A 50/2015 – 88, s tím, že dodatečně předložená plná moc konvaliduje vady podaného odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. V další části žaloby pak vyslovil nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětovou komunikační síť internet Nejvyšším správním soudem prostřednictvím webu Nejvyššího správního soudu a nesouhlas žalobce a jeho advokáta se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí krajského soudu ve věci na webu Nejvyššího správního soudu a dále se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci na webu Nejvyššího správního soudu, s tím, že nejde o žalobní námitku.
10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření k žalobě citoval z řady správních rozhodnutí s tím, že P. K. včas neprokázal, že byl zmocněncem žalobce.
11. Jak uvedl, dodatečná konvalidace právního úkonu následným předložením plné moci, je možná jen, pokud byla plná moc předložena v náležitě lhůtě, nikoli po té, co rozhodnutí nabylo právní moci. Žalobce mohl svůj úmysl nechat se v odvolacím řízení zastoupit kdykoli sdělit.
12. Žalovaný poukázal na to, že Městský soud v Praze projednává několik podaných správních žalob, jež se týkají různých vad plných mocí dokládanych P. K.

III.

Posouzení žaloby

13. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Jelikož žalobce trval na projednání věci, městský soud nařídil ústní jednání na den 5. 10. 2022, k němuž byl žalobce, resp. zástupce žalobce řádně a včas předvolán, předvolání mu bylo doručeno dne 18. 8. 2022. Ústní jednání bylo odvoláno a znovu nařídáno na den 12. 10. 2022, k němuž byl zástupce žalobce předvolán dne 3. 10. 2022 a bez omluvy se k jednání nedostavil. Soud proto věc projednal v nepřítomnosti zástupce žalobce, neboť dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky podle § 49 odst. 1 a odst. 3 s.ř.s.
15. Podle § 33 odst. 1 správního řádu, *účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.*
16. Podle § 88 odst. 1 věta první správního řádu, *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*
17. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu, *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit, nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
18. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 3. 5. 2020, prostřednictvím zástupce žalobce společnosti Pomáháme a chráníme s.r.o., se sídlem Jinonická 804/80, Praha 5. Poslední den odvolací lhůty byl den 18. 5. 2020, tohoto dne bylo podáno odvolání, avšak osobou, která žalobce dosud v řízení nezastupovala (panem P. K.) a k podanému odvolání nedoložila plnou moc. Plná moc byla doložena dne 19. 5. 2020, přičemž soud ověřil, že plná moc byla udělena dne 18. 5. 2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

19. Pokud jde o obsah podaného odvolání je v něm mimo jiné uvedeno:

„Odvolání

Ve věci obviněného: Porta Reality s.r.o., 28382765, Lucemburská 2136/19,13000 Praha 3 – Vinohrady

- I. V nadepsané věci bylo shora označeným správním orgánem vydáno rozhodnutí.*
- II. Proti vydanému rozhodnutí se odvolávám, a to v celém rozsahu jeho výroku; navrhuji, aby nadřízený správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.“*

Pod bodem V. odvolání je pak uvedeno: *„níže naleznete kontakty pro neoficiální komunikaci“* a je zde uvedeno jméno: P. K., datum narození, adresa, telefon a e-mailová adresa.

20. Z uvedeného je zřejmé, že z žádného údaje, uvedeného v podaném odvolání nemohl správní orgán dovodit, že P. K. je zmocněncem žalobce.
21. Pokud jde o žalobní námitky, městský soud souhlasí se žalobcem, že zastoupení nevzniká plnou mocí, ale již dohodou o zastoupení, plná moc je aktem deklaratorním, který prokazuje, že zastoupení existuje. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014 – 32, vyplývá, že v případě, kdy je podání učiněno osobou označenou v něm jako zástupce účastníka a zároveň nedošlo k řádnému prokázání zastoupení, jde o tzv. jinou vadu podání. Zákonem předvídaným postupem je pak výzva adresovaná zmocněnci, k prokázání zástupčího oprávnění.
22. V projednávané věci bylo odvolání podáno přímo P. K., aniž by z jeho obsahu bylo možno seznat, že podání je učiněno zástupcem účastníka.
23. Řádným a zákonem předvídaným postupem by bylo, pokud by zmocněný zástupce podal odvolání a zároveň s ním doložil i plnou moc k zastupování účastníka. V případě, že by zmocněnec sice odvolání podal a to jménem zastoupeného účastníka, avšak plnou moc nedoložil, byl by na místě postup naznačený shora citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu, tedy odstranění jiné vady podání. V projednávané věci však zmocněný zástupce podal odvolání svým jménem, aniž by z obsahu podání vyplývalo, že jedná jako zástupce žalobce a zároveň nedoložil plnou moc.
24. Městskému soudu je známo, že Nejvyšší správní soud v minulosti judikoval, že *„Nejvyššímu správnímu soudu jsou sice osoby, které zastupují účastníky řízení disponující „pojištěním proti pokutám“, stejně jako jejich opakované obstrukční praktiky a uplatňování tzv. typizovaných námitek, z úřední činnosti rovněž známy (jak již uvedl výše), sama tato skutečnost však nemůže a priori vést k závěru o nedůvodnosti jimi uplatňovaných námitek. (...) Nejvyšší správní soud již ve své rozhodovací praxi kvalifikoval určité postupy zástupce žalobce (či s ním spolupracujících osob) jako zneužití práva, které není hodno právní ochrany (viz např. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 113/2018 – 39, rozsudek ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 As 125/2018 – 32). Na druhou stranu však v řadě jiných věcí dal Nejvyšší správní soud žalobcům zastoupeným Mgr. V. V. (resp. žalobcům pravděpodobně „pojištěným proti pokutám“) za pravdu a uznal jejich námitky jako důvodné bez ohledu na to, zda jejich postup ve správním řízení vykazoval znaky účelovosti (viz např. rozsudky ze dne 10. 4. 2019, č. j. 1 As 406/2018 – 34, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 476/2018 – 32, a mnohé další). Soud tedy musí vždy na základě okolností daného případu náležitě vysvětlit, jak určitá praktika stěžovatele (jeho zástupce) naplňuje znaky zneužití práva.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

To však v posuzované věci krajský soud neučinil. Skutečnost, že se v některých případech zástupce stěžovatele ke zneužití práva uchyluje, nemůže sama o sobě znamenat, že tomu tak bylo i v nyní posuzované věci“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2019, čj. 1 As 52/2019 – 43).

25. V projednávané věci městský soud opírá zamítavé rozhodnutí o judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které plyne, že žalovaný nemusí vyzývat zmocněnce v případech, kdy se jedná o zmocněnce, o němž je známo, že opakovaně činí obstrukční praktiky. Touto osobou byl právě P. K., proto správní orgány nebyly povinny vyzývat žalobce či jeho zmocněnce k předložení plné moci. V této souvislosti soud odkazuje například na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 113/2018-39 ze dne 18. 12. 2018, dle kterého: *„Podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat.“* Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 296/2021-21 ze dne 5. 1. 2022: *„Sporná otázka, tedy za jakých okolností může správní orgán upustit od postupu stanoveného § 37 odst. 3 správního řádu, byla přitom judikaturou Nejvyššího správního soudu řešena opakovaně. Současná judikturní linie vychází především z rozsudku rozšířeného senátu č. j. 4 As 113/2018 - 39. Rozšířený senát v bodu 28 daného rozsudku uvedl: „Uplatňování procesních práv účastníků ve správním řízení nemá vést k samoučelné přehlídce zbytečných úkonů správních orgánů. Jinak by se správní řízení stalo vyprázdněným rituálem zcela neúčelných procesních postupů správního orgánu bez jakéhokoli smysluplného obsahu. Přesně k těmto koncům by ovšem vedla povinnost správních orgánů poskytovat poučení či slovy § 37 odst. 3 správního řádu „pomáhat“ podateli odstranit nedostatky podání či ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, byť podatel byl již v mnoha jiných řízeních opakovaně poučován či mu bylo „pomáháno“ s tou samou otázkou. Poučení tu neplní naprosto žádnou funkci. „Pomáháno“ je někomu, kdo ve skutečnosti žádnou „pomoc“ nepotřebuje. Naopak veškeré své kroky činí jen proto, aby dosáhl právě oné „pomoci“; jinak a přesněji řečeno, aby správní orgán co nejvíce zatížil zbytečnými úkony. Jde tedy o šikanózní jednání, které je druhem zneužití práva. ...Rozšířený senát však také dodal, že zákaz zneužití práva je krajním prostředkem řešení právních sporů, tedy „poslední záchrannou brzdou“ (ultima ratio), přičemž musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s principem právní jistoty. Na závěry rozšířeného senátu navázal např. rozsudek v jiné věci stěžovatele ze dne 14. července 2020 č. j. 10 As 139/2020 - 33, v němž Nejvyšší správní soud dospěl v bodech 14 a 15 k závěru, že ani ve vztahu k osobám zastupovaným „profesionálními zmocněnci“ nemůže správní orgán zcela rezignovat na povinnost vyzvat k odstranění vad podání dle § 37 odst. 3 správního řádu, nýbrž i vůči těmto osobám musí správní orgán tuto povinnost respektovat, třebaže tyto osoby právo dobře znají. „Až pokud se ukáže, že jde o nějakou opakovanou abuzivní praktiku (zneužití procesního práva), lze nedodržení povinnosti správního orgánu dle § 37 odst. 3 správního řádu akceptovat (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. srpna 2020 č. j. 1 As 268/2020 - 27)“.* Nutnost na základě okolností daného případu náležitě vysvětlit, jak určitá praktika účastníka řízení (jeho zástupce), naplňuje znaky zneužití práva, vyzdvihl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. srpna 2019 č. j. 1 As 52/2019 - 43. Městský soud uvedené judikurní závěry následoval, pokud konstatoval, že žalovaný byl povinen ve svém rozhodnutí popsat, v čem

spatřuje obstrukční jednání, případně v jakých dalších řízeních se zmocněnec dopustil obdobného jednání, které by bylo možné v souhrnu považovat za obstrukční či zneužívající práva. Jak již bylo naznačeno výše, městský soud závěry vyplývající z citovaného rozsudku rozšířeného senátu nijak nepopřel ani se od nich neodchýlil. Trval pouze na tom, aby správní orgán, pokud v řízení sáhne po prostředku ultima ratio, uvedl úvahy, jež ho k tomu vedly, což plně odpovídá citované judikatuře.

26. Soud se neztotožňuje s námitkou absence výzvy k doplnění plné moci. V dané věci žalovaný dostatečně zdůvodnil, z jakého důvodu žalobce, respektive jeho zástupce nevyzýval k doložení plné moci. Žalovaný ve svém odůvodnění odkázal na zmíněnou judikaturu Nejvyššího správního soudu a poukázal mj. na to, že: *„odvolatel vystupuje v minimálně stovkách řízení po celé ČR týkajících se dopravních přestupků a je všeobecně znám svým účelovým a obstrukčním jednáním, kdy jeho častými námitkami jsou i spekulace týkající se zastoupení, viz podávání neúplných podání...“*
27. Pokud žalobce poukazoval na nález Ústavního soudu ze dne 15. 1. 2015 sp. zn. II. ÚS 3144/14 a rovněž na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004 – 29 a Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2017, č. j. 19A 50/2015-88, je třeba konstatovat a to ve shodě s rozsudkem zdejšího soudu ze dne 23. 8. 2022, č. j. 16A 21/2020, že *„předložení plné moci po podání odvolání bylo systémovým zneužitím práva zmocněnce žalobce. Z judikatury správních soudů je patrné, že kreativita P. K. směřuje výhradně k vytváření abuzivních technik a popírání účelu právních institutů. Nejde však jen o činnost P. K., ale i dalších osob s ním spojených.“*
28. Shodně zmocněnec žalobce doplnil plnou moc po uplynutí lhůty ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 2 A 21/2020, sp. zn. 16 A 44/2020, sp. zn. 16 A 84/2019. Je tak patrné, že se jedná o systematickou činnost zmocněnce žalobce naplňující znaky zneužití práva – práva odstranit vady odvolání do vydání rozhodnutí o odvolání. Soud má v souladu s rozsudkem NSS č. j. 1 As 145/2021 – 41 za to, že takovýto šikanózní výkon práva žalobce nepožívá soudní ochrany, a proto doplnění odvolání plné moci v této věci nepřiznal právní účinky a z téhož důvodu žalobu zamítl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
30. Výrok o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. října 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu